

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 10C/96/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712200026
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Júlia Stuhlmann – Podobová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2013:3712200026.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici samosudca Mgr. Júlia Stuhlmann-Podobová v právnej veci navrhovateľa MOSANA LIMITED, so sídlom Palm Grove House, P.O. BOX 438, Road Town, Tortola, British Virgin Islands, právne zastúpená Mgr. Andrejom Gundelom, usadeným euroadvokátom, so sídlom Bratislava, Ventúrska 14 proti odporcovi X. I., E.. XX. X. XXXX, J. I. Z. I., E. XXX/XX, t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníčkou D. O., tajomníčkou Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajšieho účastníka Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, o zaplatenie 1.050,76 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a .**

Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca navrhovateľa spol. CASH COLLECTORS SK s.r.o. so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 49, IČO 44 703 015 podala na tunajší súd návrh, ktorým sa proti odporcovi domáhala zaplatenia 1.482,26 Eur s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 997,44 Eur od 27. 10. 2010 do zaplatenia.

V návrhu navrhovateľ uviedol, že odporca uzatvoril dňa 26. 8. 2005 s právnym predchodcom navrhovateľa - spol. Slovenská sporiteľňa a.s. IČO: 00151 653 zmluvu o bežnom účte č. 0362817966/0900 v znení dodatku č. 1 zo dňa 9. 2. 2006. Predmetom zmluvy bolo zriadenie bežného účtu a poskytnutie povoleného prečerpania. Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla povolené prečerpanie do výšky 896,24 Eur a to oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 9. 2. 2006. Odporca využil možnosť čerpať úver od Slovenskej sporiteľne a.s. formou povoleného prečerpania, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržiaval a dostal sa so splácaním do omeškania. Ohľadom na uvedené a v zmysle všeobecných obchodných podmienok uplatnila Slovenská sporiteľňa a.s. listom zo dňa 28. 11. 2007 právo vypovedať zmluvu a požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom. Výpoveď nadobudla účinnosť dňom jej doručenia a povinnosť odporcu zaplatiť celý zostatok úveru spolu s príslušenstvom vznikla bezodkladne po doručení výpovede. Podľa navrhovateľa Slovenskej sporiteľni a.s. tak vznikla pohľadávka voči odporcovi na sumu celkom vo výške 1.482,26 Eur, pričom táto suma pozostáva z istiny úveru po splatnosti vo výške 997,44 Eur, z vyčísleného riadneho úroku vo výške 43,13 Eur, z úrokov z omeškania z nezaplatenej istiny vyčíslených od prvého dňa omeškania odporcu so splácaním jeho záväzku do dňa postúpenia predmetnej pohľadávky, t. j. do 26. 10. 2010 v sume 431,50 Eur a z ostatného príslušenstva vo výške 10,19 Eur. Navrhovateľ poukázal na to, že predmetná pohľadávka sa nachádza vo výpise z bankovej knihy Slovenskej sporiteľne a.s. pod č. 342, ktorá preukazuje výšku postúpenej pohľadávky ku dňu postúpenia pohľadávky. Na postupcu Slovenskú sporiteľňu a.s. ako banku sa vzťahuje zákon o bankách a taktiež na ňu dohliada NBS, výpis z

bankovej knihy sa robí priamo z bankového informačného systému, ktorý odsúhlasila NBS, na základe čoho daný systém zabezpečuje dôveryhodnosť a nezmeniteľnosť údajov v ňom uvedených. Taktiež údaje z bankového informačného systému - banková kniha tvorí podklad pre účtovníctvo. Na základe uvedených argumentov je výpis z bankovej knihy považovaný v rámci bankovej praxe za verejnú listinu. Navrhovateľ ďalej uviedol, že Slovenská sporiteľňa a spoločnosť Havel, Holásek & Partners uzatvorili dňa 21. 10. 2010 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0919/2010/CE, na základe ktorej prešla s účinnosťou od 26. 10. 2010 na spoločnosť Havel, Holásek & Partners pohľadávka voči odporcovi zo zmluvy, jej príslušenstvo a všetky práva ňou spojené. Spoločnosť Havel, Holásek & Partners listom zo dňa 27. 10. 2010 požiadali Slovenskú sporiteľňu o písomné udelenie povolenia na postúpenie pohľadávok na tretí subjekt. Slovenská sporiteľňa a.s. dňa 5. 11. 2010 tento súhlas udelila. Slovenská sporiteľňa a.s. zároveň oznámila postúpenie pohľadávky odporcovi doporučeným listom zo dňa 12. 11. 2010. Spoločnosť Havel, Holásek & Partners a spoločnosť navrhovateľa uzavreli dňa 1. 12. 2010 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči odporcovi. Postúpenie pohľadávky bolo oznámené odporcovi. Pretože odporca ku dňu podania návrhu dňa 2. 1. 2012 pohľadávku neuhradil, domáhala sa spol. CASH COLLECTORS SK s.r.o. svojho nároku cestou súdu. Zároveň si uplatnila zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 27. 10. 2010 t. j. odo dňa nasledujúcom po účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 10. 2010 do zaplatenia.

Podaním zo dňa 22. 3. 2012 navrhovateľ zmenil návrh tak, že žiadal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu 1.050,76 Eur s úrokom z omeškania vo výške 15,40 % ročne zo sumy 997,44 Eur od 8. 12. 2007 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 997,44 Eur od 8. 12. 2007 do zaplatenia. Uviedol, že odporca sa dňom 14. 2. 2006 výberom v celkovej výške 15.000 Sk dostal do debetu mínus 13.444,30 Sk a následne vykonal výbery tak, že jeho celkové výbery tvoria sumu 78.021,10 Sk. Úroky podľa článku 12 úverových podmienok sa počítali sadzbou určenou bankou Zverejnením. Úroky boli splatné vždy ku koncu mesiaca, pričom podľa čl. 11.2 úverových podmienok sa platné úroky stávali súčasťou istiny. Do 6. 7. 2007, do dátumu ukončenia aktivácie povoleného prečerpania tvorili celkové úroky spolu sumu 5.771,70 Sk. Celkové poplatky, ktoré boli účtované podľa sadzobníka podľa čl. 11.2 Úverových podmienok a stávali sa súčasťou istiny predstavovali do 6. 7. 2007 sumu 815 Sk. Celkové úhrady odporcu tvorili 54.774 Sk, z toho úhrady v celkovej výške 54.759,10 Sk boli započítané na istinu a úhrady v celkovej výške 14,90 Sk na splatné úroky z prečerpania. Navrhovateľ spočítal celkové výbery odporcu 78.021,10 Sk, celkové úroky vo výške 5.771,70 Sk a celkové poplatky 815 Sk, od týchto súm odpočítal úhrady odporcu vo výške 54.759,10 Sk a dospel k istine 29.848,70 Sk /990,80 Eur/. Navrhovateľ predložil prehľad všetkých výberov uskutočnených odporcom, ktoré boli realizované od 14. 2. 2006 do 7. 1. 2007 v celkovej výške 78.021,10 Eur. Zároveň predložil vyčíslenie úrokov za obdobie od 28. 2. 2006 do 6. 7. 2007 vo výške 5.771,70 Sk a prehľad poplatkov za obdobie do 27. 3. 2006 do 30. 6. 2007 v celkovej výške 815 Sk. Úrady vykonal odporca v období od 13. 3. 2006 do 12. 12. 2006 v celkovej výške 54.774 Sk. V zmluve bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá tzv. kapitalizovaná istina, ktorá sa líši od tzv. klasickej istiny, keďže jej súčasťou sú splatné úroky a poplatky. Odo dňa 6. 7. 2007, t. j. od ukončenia aktivácie povoleného prečerpania až do dátumu konečnej splatnosti do dňa 7. 12. 2007 boli tieto úroky počítané zvlášť od istiny. Výpočet úroku za obdobie, keď sa nestával súčasťou istiny je vyčíslený sumou 1.299,30 Sk /43,13 Eur/. Navrhovateľ špecifikoval ostatné príslušenstvo vo výške 10,19 Eur nasledovne:

- poplatok za zrušenie účtu vo výške 200 Sk/6,64 Eur účtovaný za zrušenie účtu dňa 7. 12. 2007 a to podľa Sadzobníka poplatkov,

- poplatok za vedenie účtu vo výške 89 Sk/2,95 Eur účtovaný za vedenie účtu a to podľa Sadzobníka poplatkov,

- poplatok za vyhotovenie výpisu z účtu a jeho zaslanie vo výške 18 Sk/0,60 Eur účtovaný dňa 7. 12. 2007 a to podľa Sadzobníka poplatkov.

K ostatnému príslušenstvu navrhovateľ uviedol, že ho tvoria poplatky podľa sadzobníka poplatkov, ktoré sa účtovali do zrušenia účtu a nestávali sa súčasťou istiny /ako splatné poplatky pred dátumom splatnosti/ ale sú uvádzané zvlášť a pomenované Slovenskou sporiteľňou a.s. ako ostatné príslušenstvo.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že vyčíslený úrok z omeškania vo výške 431,50 Eur si neuplatňuje a v tejto časti predložil súdu zmenu návrhu, na základe ktorej si uplatnil nasledovnú pohľadávku:

- sumu vo výške 1.050,76 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 997,44 Eur, z vyčísleného riadne úroku vo výške 43,13 Eur a z ostatného príslušenstva vo výške 10,19 Eur /k sume 990,80 Eur bola pripočítaná suma 6,64 Eur resp. 200 Sk ako kartový poplatok v zmysle výpisu zo dňa 15. 9. 2007/.

- úrok vo výške 15,40 % ročne zo sumy 997,44 Eur od 7. 12. 2007 do zaplataenia - jednalo sa o výšku aktuálnej úrokovej sadzby dňa 8. 12. 2007 podľa zverejnenia zo sumy špecifikovanej ako istina /997,44 Eur/ do zaplataenia,

- úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 997,44 Eur od 7. 12. 2007 do zaplataenia - jedná sa o zákonnú výšku úroku z omeškania podľa Občianskeho zákonníka aktuálnej úrokovej sadzby pre úrok z omeškania dňa 8. 12. 2007 zo sumy 997,44 Eur do zaplataenia.

Dňa 6. 9. 2012 oznámilo Spotrebiteľské združenie OSA vstup do konania v postavení vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Uznesením 10C96/2012-117 zo dňa 17. 10. 2012 súd pripustil, aby do konania vstúpilo Spotrebiteľské združenie OSA ako vedľajší účastník na strane odporcu. Uznesenie Okresného súdu bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co 375/2012-125 zo dňa 6. 2. 2013.

Vedľajší účastník v konaní uviedol, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa odporcom vznikol spotrebiteľský vzťah, pričom zmluva, od ktorej navrhovateľ odvodzuje svoje nároky, obsahuje neprijateľné podmienky, na ktoré súd musí prihliadať z úradnej povinnosti. Podľa názoru vedľajšieho účastníka je zrejmé, že sa jedná o formulárovú /typovú resp. štandardnú/ zmluvu vopred pripravenú právnym predchodcom navrhovateľa /postupcom/, ktorej obsah pre jej uzavretím odporca nemal možnosť reálne ovplyvniť. Všetky režimy určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodno-právnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 OZ. Vedľajší účastník bol názoru, že nie je potrebné osobitne poukazovať na neprijateľné zmluvné podmienky, a to z dôvodu, že žalovaný dlh považoval za premlčaný podľa § 100 ods. 1 OZ, § 101 OZ a § 111 OZ. Podľa názoru vedľajšieho účastníka je celý nárok podľa § 101 OZ premlčaný, pretože splatnosť pohľadávky nastala 7. 12. 2007 a navrhovateľ podal návrh dňa 2. 12. 2011. Vedľajší účastník preto vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k nárokom uplatňovaným voči odporcovi a navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. V tejto súvislosti poukázal na to, že spotrebiteľské vzťahy sú vždy vzťahmi občiansko-právnymi a uvedené platí bez ohľadu na skutočnosť, či základný zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom plnenia je uzavretý podľa ustanovení obchodného zákonníka.

Podaním zo dňa 9. 5. 2013, ktoré bolo súdu doručené 10. 5. 2013, navrhovateľ CASH COLLECTORS SK s.r.o. podal návrh na zmenu účastníka v konaní a žiadal, aby súd pripustil, aby do konania na miesto navrhovateľa CASH COLLECTORS SK s.r.o. vstúpila spoločnosť MOSANA LIMITED, a to vzhľadom k tomu, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 7. 5. 2013 uvedená spoločnosť nadobudla pohľadávku voči odporcovi.

Uznesením 10C96/2012-156 zo dňa 4. 6. 2013 súd pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho navrhovateľa vstúpila obchodná spoločnosť MOSANA LIMITED.

Pobyt odporcu sa v konaní nepodarilo zistiť, preto mu bola v konaní ustanovená opatrovníčka.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením s výpisom z obchodného registra na spol. CASH COLLECTORS SK s.r.o., zmluvou o bežnom účtu zo dňa 26. 8. 2005, dodatkom č. 1 zo dňa 9. 2. 2006, oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 9. 2. 2006, všeobecnými

obchodnými podmienkami, úverovými podmienkami, výpisom z bankovej knihy Slovenskej sporiteľne a.s., výpoveďou zmluvy o bežnom účte zo dňa 28. 11. 2007, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12. 11. 2010, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 3. 1. 2011, výpisom Ministerstva vnútra SR na Spotrebiteľské združenie OSA zo dňa 7. 6. 2012, stanovami Spotrebiteľského združenia OSA zo dňa 18. 1. 2012, zápisnicou zo zasadnutia ustanovujúceho valného zhromaždenia Spotrebiteľského združenia OSA zo dňa 18. 1. 2012, zápisnicou zo zasadnutia Valného zhromaždenia Spotrebiteľského združenia OSA zo dňa 4. 5. 2012, potvrdením o pridelení identifikačného čísla Spotrebiteľskému združeniu OSA, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 7. mája 2013, výpisom z obchodného registra na spol. MOSANA LIMITED a zistil nasledovné:

Dňa 26. 8. 2005 uzatvoril odporca s právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu Slovenskou sporiteľňou pre odporcu ako majiteľa účtu. V zmluve odporca vyhlásil, že sa oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami banky účinnými od 1. 8. 2002, vyjadril s nimi súhlas a zaviazal sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlásil, že sa oboznámil so sadzobníkom. Zmluvné strany si dohodli, že všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, obchodnými zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi a to v uvedenom poradí. Dňa 9. 2. 2006 uzavrel odporca so Slovenskou sporiteľňou a.s. dodatok č. 1 k zmluve o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania k účtu. Slovenská sporiteľňa a. s. poskytla povolené prečerpanie do výšky 896,24 Eur /27.000 Sk/, a to oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 9. 2. 2006. Súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne a.s. účinné od 1. 8. 2002 /ďalej len „všeobecné obchodné podmienky“/, Osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne a.s. pre poskytnutie úverov a povolených prečerpaní účinné od 1. 2. 2006 /ďalej len „úverové podmienky“/ a Sadzobník poplatkov Slovenskej sporiteľne /ďalej len „sadzobník poplatkov“/. Odporca sa v zmysle zmluvy oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami, úverovými podmienkami a sadzobníkom poplatkov a súhlasil s nimi. Slovenská sporiteľňa umožnila čerpať odporcovi úver formou povoleného prečerpania tak, že realizovala podľa článku 9.9.1 úverových podmienok platobné príkazy odporcu na prevod alebo výbery hotovosti odporcu, a to aj v prípade, ak neexistovala pohľadávka odporcu voči Slovenskej sporiteľni a.s. z účtu odporcu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu odporcu alebo vkladom v hotovosti na účet odporcu.

V zmysle zmluvy, všeobecných obchodných podmienok, úverových podmienok a sadzobníka poplatkov boli dohodnuté ďalšie náležitosti zmluvy a podmienky pre splácanie úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania a to: výška úverového rámca, úroková sadzba, splatnosť úrokov, končená splatnosť úveru a iné platobné podmienky.

Kontokorentný úver /v bankovej terminológii nazývaný aj povolené prečerpanie/ bol viazaný na bežný účet odporcu. Odporca mal možnosť čerpať predmetný úver až do výšky úverového rámca počas splatnosti zmluvy. V prípade, ak sa odporca dostal na svojom bežnom účte do mínusu /debetu/ riadil sa záväzkový vzťah ustanoveniami zmluvy o úvere. Každým ďalším vkladom prevyšujúci debetný zostatok sa odporca dostal do plusu, vzápätí ďalším čerpaním prevyšujúcim jeho vklady sa dostal do mínusu /debetu/. Takto uvedený mechanizmus je definovaný v článku 9 a v článku 11 úverových podmienok. Podľa čl. 9 bod 9.1 úverových podmienok banka dlžníkovi poskytne povolené prečerpanie po splnení podmienok v uvedených v bode 10.2 až do výšky stanovenej bankou podľa bodu 9.2. Po poskytnutí povoleného prečerpania banka umožní dlžníkovi využívať povolené prečerpanie tak, že bude realizovať platobné príkazy dlžníka na prevod alebo výbery hotovosti z účtu dlžníka, a to aj v prípade, ak nebude existovať dlžníková pohľadávka voči banke z účtu dlžníka, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu dlžníka alebo vkladom v hotovosti na účet dlžníka.

Podľa čl. 9 bod 9.2 úverových podmienok banka v prípade, ak dlžníkovi poskytne povolené prečerpanie, oznámi dlžníkovi oznámením poskytnutie povoleného prečerpania a stanoví v tomto oznámení maximálnu výšku povoleného prečerpania, do ktorej dlžník môže povolené prečerpanie využívať; výšku povoleného prečerpania stanoví banka najmä na základe zhodnotenia bonity dlžníka.

Odporca využil možnosť čerpať úver formou povoleného prečerpania od Slovenskej sporiteľne a.s., avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržiaval a dostal sa so splácaním do omeškania.

Podľa čl. 11.11.1 úverových podmienok sa odporca zaviazal úver splácať tak, že bol povinný splatiť pohľadávku Slovenskej sporiteľne najneskôr v deň konečnej splatnosti povoleného prečerpania, za ktorý sa považoval deň zániku povoleného prečerpania podľa bodu 9.5 alebo deň uvedený v oznámení banky o zastavení povoleného prečerpania.

Pohľadávka Slovenskej sporiteľne v čase do konečnej splatnosti bola splácaná podľa článku 11.11.4 formou započítania pohľadávky Slovenskej sporiteľne proti pohľadávke odporcu z účtu odporcu, a to vždy v momente vzniku pohľadávky odporcu z účtu odporcu a v rozsahu, v akom sa tieto pohľadávky kryli.

Podľa čl.17 bod 17.1 všeobecných obchodných podmienok banka môže zmluvu kedykoľvek písomne vypovedať bez uvedenia dôvodu. Výpoveď je účinná dňom jej doručenia klientovi, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

Podľa čl. 7 bod 7.6.1 ods. 2 písm. b/ všeobecných obchodných podmienok, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanja zo strany klienta banka je oprávnená vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite, bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi.

Listom zo dňa 28. 11. 2007 vypovedala Slovenská sporiteľňa a.s. zmluvu o účtu č. XXXXXXXXXXXX s tým, že účinky výpovede nastávajú momentom doručenia. Zároveň vyzvala odporcu, aby vyrovnal debetný zostatok na účte, ktorý ku dňu 28. 11. 2007 predstavoval sumu 33.786,50 Sk.

Výpoveď doručovaná poštou odporcovi dňa 4.12.2007 sa Slovenskej sporiteľni a.s. vrátila dňa 6. 12. 2007 s poznámkou pošty, že adresát je neznámy.

Podľa čl. 10 bod 10.1 všeobecných obchodných podmienok písomnosti banky sa doručujú osobne, poštou a elektronickými komunikačnými médiami /fax, telex, email alebo iné elektronické médium/.

Podľa čl. 10 bod 10.3 všeobecných obchodných podmienok pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručенú v tuzemsku 3. deň po jej odoslaní a v cudzine 7. deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela, podľa vlastného uváženia, písomnosti v poštovom styku vo forme obyčajnej listovej zásielky.

Podľa čl. 10 bod 10.5 všeobecných obchodných podmienok klient je povinný oznámiť banke adresu, číslo telefónu, faxu, telexu alebo iných elektronických prostriedkov, na ktoré mu bude banka zasielať alebo oznamovať všetky oznámenia a dokumenty. Klient je povinný bezodkladne informovať banku o akejkoľvek zmene týchto údajov. V prípade, že klient o takejto zmene banku neinformuje, považuje sa doručenie vykonané na poslednú banke známu adresu, prípadne na posledné banke známe číslo telekomunikačného prostriedku za riadne vykonané.

Výpoveď v zmysle všeobecných obchodných podmienok nadobúda účinnosť dňom jej doručenia resp. v tomto prípade podľa čl. 10 bod 10.3 všeobecných obchodných podmienok a povinnosť odporcu zaplatiť celý zostatok úveru spolu s príslušenstvom vznikla bezodkladne po doručení výpovede.

Podľa čl. 9 bod 9.5 úverových podmienok povolené prečerpanie zaniká momentom zániku úverovej zmluvy, na základe ktorej bolo povolené prečerpanie poskytnuté, alebo dňom stanoveným bankou v oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania alebo v inom oznámení týkajúcom sa povoleného prečerpania.

Slovenská sporiteľňa vypovedala zmluvu o úvere listom zo dňa 28. 11. 2007 a výpoveď nadobudla účinnosť dňa 7. 12. 2007. Na základe uvedeného došlo prvýkrát k omeškaniu odporcu dňa 8. 12. 2007 / deň po dátume účinnosti výpovede/, a od tohto dátumu počítala Slovenská sporiteľňa a.s. úroky z omeškania z celej splatnej pohľadávky.

Do dňa účinnosti výpovede a splatnosti úveru počítala banka úrok z prečerpania a od 8. 12. 2007 počítala úrok z omeškania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Po vykonanom dokazovaní bolo nesporne listinnými dôkazmi- zmluvou o bežnom účte a dodatkom k nej preukázané, že na základe týchto zmlúv zriadil právny predchodca navrhovateľa zriadil a viedol bežný účet pre odporcu a poskytol mu kontokorentný úver, resp., povolil prečerpať finančné prostriedky odporcovi do debetu za podmienok uvedených v zmluve, vo všeobecných obchodných a úverových podmienkach, ktoré boli súčasťou zmluvy. Pretože si odporca neplnil povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, právny predchodca navrhovateľa zmluvu vypovedal a vyzval odporcu k vyrovnaniu dlhu. Nesporné bolo, že uplatnená pohľadávka bola splatná dňom 7.12.2010.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právnym predchodcom navrhovateľa túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné podmienky k poskytnutia úveru, ktoré odporca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Právny predchodca navrhovateľa má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v návrhu na začatie konania nebolo tvrdené, že by bol odporcovi poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania.

Základnou otázkou pre právne posúdenie veci bolo, či v prejednávanej spore ide o obchodno-právny vzťah, pri ktorom sa uplatňuje 4-ročná premlčacia doba upravená v Obchodnom zákonníku alebo občiansko-právny vzťah, v ktorom sa uplatňuje 3-ročná premlčacia doba upravená v Občianskom zákonníku. Ako vyplýva zo zmluvy účastníci konania si dohodli použitie obchodného zákonníka na všetky oblasti ich vzťahu, ktoré nie sú upravené zmluvou ani všeobecnými či osobitnými zmluvnými podmienkami.

Predmetnú zmluvu súd vyhodnotil ako zmluvu o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pretože nevznikla reálnym odovzdaním peňazí odporcovi /dlžníkovi/, ale vznikla dohodou zmluvných strán o jej obsahu, z ktorého vyplýval záväzok právneho predchodcu navrhovateľa poskytnúť v prospech odporcu ako dlžníka peňažné prostriedky formou úveru a zároveň záväzok odporcu poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v dohodnutých splátkach.

V čase uzavretia zmluvy 26.8.2005 a dodatku 9.2.2006 Občiansky zákonník obsahoval úpravu spotrebiteľských zmlúv a v § 52 ods. 1 definoval Spotrebiteľskými zmluvami kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Zároveň platil v čase uzavretia zmluvy zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý podľa § 23a ods. 1 ustanovoval, že spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Z citovaného ustanovenia zákona potom zmluva o úvere uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom bola napriek snahe tzv. absolútneho obchodu zmluvou spotrebiteľskou. Vychádzajúc z daného ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva upravená podľa Obč. zákonníka, Obchodného zákonníka ako aj podľa ktoréhokoľvek iného zákona vyhovujúca vyššie uvedenej charakteristike.

Ďalej súd skúmal, či zo samotnej skutočnosti, že ide o spotrebiteľskú zmluvu vyplýva výlučná pôsobnosť Občianskeho zákonníka na daný vzťah. Takýto záver nemá žiadnu normatívnu oporu a prieči sa pravidlu *lex specialis derogat lex generalis*. Občiansky zákonník ako *lex generalis* podľa § 1 ods. 2 je potrebné aplikovať na riešenie otázok neupravených v Obchodnom zákonníku. Do tejto kategórie je nutné v zmysle Občianskeho zákonníka a zákona o ochrane spotrebiteľa zaradiť aj ustanovenia na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách / § 52 -53 Obč. zákonníka/.

Úverová zmluva upravená v Obchodnom zákonníku sa bez ohľadu na to, či je úver poskytovaný podnikateľovi alebo spotrebiteľovi spravuje Obchodným zákonníkom. Preto treba aplikovať na právnu úpravu úverovej zmluvy Obchodný zákonník ako aj všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľa.

Takáto aplikácia Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka vyplýva aj z článku Spotrebiteľská zmluva od prof. O. Z. K., T., uverejneného v Bulletin slovenskej advokácie č. 12/2008. V článku sa ďalej uvádza, že v súvislosti s ochranou spotrebiteľa môžeme rozlišovať viaceré právne prostriedky ochrany. Ide najmä o právo spotrebiteľa na:

- A) ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve,
- B) uplatnenie práv vyplývajúcich z omeškania,
- C) uplatnenie práv vyplývajúcich zo zodpovednosti za škodu,
- D) uplatnenie práv vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady,
- E) odstúpenie od zmluvy jednak v rámci zodpovednosti za vady alebo v iných zákonom stanovených prípadoch,
- F) vyslovenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy,
- G) uverejnenie rozsudku.

Profesor K.Í. ďalej uvádza, že pri uplatňovaní jednotlivých právnych prostriedkov je veľmi dôležité posúdiť akého charakteru je spotrebiteľská zmluva, či ide o zmluvu občiansko-právneho charakteru alebo obchodno-právneho charakteru. Uvedené má zásadný význam pri uplatňovaní práv spotrebiteľa. Iba v jednom prípade - práva na ochranu pred neprimeranými podmienkami (vyššie ad A) je úprava

jednotná a spoločná bez ohľadu na to, o akú zmluvu ide. Tak pokiaľ pôjde o ostatné právne prostriedky (vyššie uvedené pod bodmi B/ - F/) bude práve dôležité posúdiť či ide o zmluvu občianskoprávnu alebo obchodno-právnu, pretože v mnohých prípadoch bude potrebné aplikovať všeobecnú úpravu v týchto kódexoch (napr. úprava o premlčaní, výška úrokov z omeškania a podobne).

Pokiaľ ide o otázku premlčania nárokov z úverovej spotrebiteľskej zmluvy súd uvádza - ako bolo uvedené už pri výklade podstaty spotrebiteľskej zmluvy, že spotrebiteľskou zmluvou je aj absolútna obchodná zmluva bez ohľadu na to, že sa riadi právnym režimom Obchodného zákonníka. Aj pre takúto zmluvu totiž po 01.04.2004 platia všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v § 52 - § 54, resp. § 60 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 54 ods. 1 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Ustanovenie § 54 ods.1 Obč. zákonníka zakotvuje v prospech spotrebiteľa kogentnosť inak dispozitívnych noriem uvedených v Obč. zákonníku, ak by spotrebiteľská zmluva obsahovala od nich odklon v neprospech spotrebiteľa. Je zrejme, že ide o dispozitívne ustanovenia Obč. zákonníka (napr. Kateřina Čuhelová: Zamyšlení nad aplikací § 401 ObchZ ve spotřebitelských smlouvách, Právní rozhledy 11/2012, s. 401). Predmetné ustanovenie nestanovuje aplikáciu Obč. zákonníka na spotrebiteľské zmluvy vo forme absolútnych obchodov inak ako v rozsahu § 52 - § 54, resp. až § 60. To, že ide o dispozitívne ustanovenia Obč. zákonníka ako aj záver vyplývajúci z predchádzajúcej vety vyplýva aj z toho, že pre danú vec podstatné ustanovenia o premlčaní nie sú ustanoveniami dispozitívnymi ale kogentnými ako aj zo záveru s tým spojeného, že dĺžka premlčacej doby v občianskoprávných - spotrebiteľských vzťahoch nemajúcich formu absolútneho obchodu nemôže byť predmetom zmluvnej podmienky (ktorá by bola bez ďalšieho, teda aj bez potreby skúmania prijateľnosti neplatná), pretože je predmetom kogentnej právnej normy.

NS ČR vo veci sp. zn. 32 Cdo 3337/2010 tak uviedol (pre autenticitu sa cituje v českom jazyku) - „Úprava promlčení obsažená v občanském zákoníku v § 101 a násl. nepatří mezi tzv. jiná ustanovení směřující k ochraně spotřebitele ve smyslu § 262 odst. 4 části věty první za středníkem obchodního zákoníku. Výkladem § 262 odst. 4 části věty první za středníkem obch. zák. nelze dospět k závěru, že odůvodňuje aplikaci jakéhokoli ustanovení, jež by mohlo být pro spotřebitele výhodnější. Takovému závěru nelze přisvědčit již jen proto, že by vnášel do právních vztahů zásadní nejistotu a znamenal by též výrazný zásah do zásady rovnosti účastníků těchto vztahů. Úprava promlčení není úpravou, která směřuje k ochraně spotřebitele; odlišně stanovená délka promlčecí doby v občanském a obchodním zákoníku je pouze výsledkem různých legislativních procesů, z nichž však žádný nesměruje k ochraně slabší strany (spotřebitele). Promlčení působí vůči oběma stranám stejně, z komplexní úpravy promlčení v každém z těchto zákonů nelze považovat jen některá z nich za výhodnější pro spotřebitele.

Na vztah ručitele zajišťující závazek ze spotřebitelské smlouvy je třeba aplikovat úpravu promlčení obsaženou v obchodním zákoníku, tedy čtyřletou promlčecí dobu podle ustanovení § 397 obch. zák.

Argumentuje-li dovolateľ výhodnejší úpravou promlčení pro spotřebitele v občanském zákoníku pro kratší obecnou promlčecí dobu (podle ustanovení § 101 je promlčecí doba tři roky) oproti úpravě v obchodním zákoníku (podle ustanovení § 397 je promlčecí doba čtyři roky), mohlo by jít o výhodu jen v případě, že spotřebitel je v postavení dlužníka. Kdyby byl v postavení věřitele, pak by podle logiky dovolatele kratší promlčecí doba již výhodou nebyla. Výklad ustanovení § 262 odst. 4 části první věty za středníkem obch. zák., který by rozlišoval, zda spotřebitel je v pozici nositele práva či v pozici osoby mající povinnost, a podle toho umožňoval použití příslušného ustanovení o promlčení v občanském nebo obchodním zákoníku podle konkrétní situace, je nepřijatelný. Nesprávnost názoru dovolatele se projevuje zřetelně i na délce promlčecí doby v případě uznání závazku podle občanského

a obchodního zákoníku. Podle úpravy v občanském zákoníku, která je podle názoru dovolatele pro spotřebitele příznivější proto, že stanoví kratší obecnou promlčecí dobu, je podle ustanovení § 110 odst. 1 promlčecí doba desetiletá, kdežto podle úpravy v ustanovení § 407 odst. 1 obch. zák. je promlčecí doba čtyřletá. V případě uznání závazku dlužníkem je tedy úprava promlčecí doby v obou zákonech, pokud jde o její délku, zcela opačná z hlediska výhodnosti pro spotřebitele v postavení dlužníka. I z tohoto srovnání úpravy promlčení v občanském a obchodním zákoníku lze dovodit, že ustanovení o promlčení v občanském zákoníku nelze považovat za ustanovení na ochranu spotřebitele ve smyslu ustanovení § 262 odst. 4 části první věty za středníkem obch. zák.

Ve smyslu článku 3 Směrnice pak za ustanovení směřující k ochraně spotřebitele je třeba považovat takové, které chrání slabší stranu proti silnější, tj. že upravuje vztah dvou subjektů ve výrazně nerovnovážném postavení (obdobně Dědič, J., Čech, P.: Obchodní právo po vstupu ČR do EU, 2. vydání, Bova Polygon, Praha 2005, s. 382). Musí jít tedy o ustanovení, které bylo přijato přímo na ochranu spotřebitele, anebo ustanovení, jehož charakter je takový, že záměrným způsobem chrání slabší stranu smluvního vztahu (k tomu srov. v právní literatuře např. Vymazal, L.: Ochrana spotřebitele a její meze v obchodním závazkovém právu. Obchodněprávní revue, 2010, č. 2, dále Zoulík, F.: Soukromoprávní ochrana slabší smluvní strany. Právní rozhledy, 2002, č. 3, s. 109).

Jestliže by úmyslem zákonodárce bylo upřednostnit aplikaci všech pro nepodnikatele „výhodnějších“ úprav, jistě by nepoužil formulaci příkladným výčtem s výslovným odkazem na úpravu spotřebitelských smluv, adhezních smluv a zneužívajících klauzulí, ale obecnou formulaci. “

Premičanie sa teda aj v spotrebiteľských zmluvách majúciach formu absolútneho obchodu spravuje výlučne Obchodným zákonníkom podľa § 397 Obch. zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Predchádzajúci záver procesného súdu o aplikácii Obchodného zákonníka neodporuje ani rozhodnutiu NS SR sp. zn. 5MCdo/20/2009, ktorý zaujal záver, že pri zmluve o pripojení uzavretej podľa zákona č. 195/2000 Z.z., resp. zák. č. 610/2003 Z.z. so spotrebiteľom je premlčacia lehota 3 roky, nakoľko tento záver sa týkal zmluvnej podmienky o voľbe práva - Obchodného zákonníka, ktorá bola vyhodnotená ako neprijateľná (a teda bola neprijateľná aj dohoda o použití ustanovení o premlčaní obsiahnutých v Obchodnom zákonníku), nešlo teda o obligatórne použitie Obch. zákonníka ako je tomu v prejednávanej veci.

Pre vyššie uvedené závery je ďalej podstatné, že NS ČR, o rozhodnutia ktorého sa súd pri svojich záveroch opieral neboli výsledkom aplikácie § 55 ods.1 Obč. zákonníka platného v ČR, podľa ktorého: „smluvní ujednání spotřebitelských smluv se nemohou odchýlit od zákona v neprospěch spotřebitele. Spotřebitel se zejména nemůže vzdát práv, které mu zákon poskytuje, nebo jinak zhoršit své smluvní postavení“ a ktorý je svojim znením totožný s § 54 ods.1 Obč. zákonníka platného v SR ale aplikácie § 262 ods.4 českého Obch. zákonníka a teda o ustanovenie § 54 ods.1 Obč. zákonníka nemožno oprieť výklad, že na otázky premlčania a úrokov z omeškania v spotrebiteľských zmluvách majúciach formu absolútneho obchodu sa aplikuje Obč. zákonník.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka Pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

V prejednávanej veci došlo k výpovedi zmluvy o úvere uzavretej medzi pr. predchodcom navrhovateľa a odporcom listom zo dňa 28.11.2007. Vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol námietku premlčania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd z dôvodov vyššie uvedenej argumentácie použil ustanovenia Obchodného zákonníka a keďže splatnosť dlhu nastala 7.12.2007 / čo nebolo sporné/

nasledujúcim dňom začala plynúť premlčacia lehota podľa §397 Obchodného zákonníka a uplatnená pohľadávka bola premlčaná najneskôr 7.12.2011.

Odporca podal žalobu 2.1.2012, teda po uplynutí premlčacej štvorročnej lehoty podľa § 397 OZ a preto súd nemohol žalobe vyhovieť a návrh zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tohto súdu na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno

odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.